

Czwartek, 13 grudnia 2007 r.

P6_TA(2007)0630

Czad wschodni

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2007 r. w sprawie Czadu wschodniego

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie stanu praw człowieka w Czadzie,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 września 2007 r. w sprawie operacji EPBiO we wschodnim Czadzie i w Republice Środkowoafrykańskiej⁽¹⁾,
 - uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1778 (2007) z dnia 25 września 2007 r. stanowiącą o wprowadzeniu wieloaspektowej obecności międzynarodowej we wschodnim Czadzie i na północnym wschodzie Republiki Środkowoafrykańskiej, w tym misji EUFOR w Czadzie i Republice Środkowoafrykańskiej w ramach EPBiO,
 - uwzględniając wspólne działanie Rady 2007/677/WPZiB z dnia 15 października 2007 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w Republice Czadu i w Republice Środkowoafrykańskiej (EUFOR Czad/RSA)⁽²⁾,
 - uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1769 (2007) z dnia 31 lipca 2007 r., ustanawiającą, początkowo na okres 12 miesięcy, operację mieszaną Unia Afrykańska/ONZ w Darfurze (UNAMID),
 - uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 (2000) z dnia 31 października 2000 r. w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 26 listopada 2007 r. czadyjskie wojsko zabiło wzdłuż wschodniej granicy Czadu setki czadyjskich rebeliantów, a w dniu 3 grudnia 2007 r. czadyjskie wojsko rozpoczęło kolejną ofensywę przeciwko siłom czadyjskich rebeliantów,
- B. mając na uwadze wznowienie walk zbrojnych między wojskiem czadyjskim a rebeliantami ze Zjednoczonych Sił na rzecz Demokracji i Rozwoju (UFD) i z Ugrupowania Sił na rzecz Przemian (RFC) po okresie obowiązywania kruchego układu pokojowego, który został rozwiązany z końcem listopada 2007 r.; mając na uwadze, że zarówno grupy rebeliantów, jak i urzędnicy rządowi i zagraniczni obserwatorzy potwierdzają, że bitwy toczące się od 26 listopada 2007 r. to najcięższe potyczki odnotowane w Czadzie od czasu przejścia władzy przez prezydenta Idrissa Deby'ego Itno w grudniu 1990 r.,
- C. mając na uwadze, że w dwunastu obozach wzdłuż wschodniej granicy Czadu z Sudanem przebywa około 238 000 uchodźców z Sudanu, 44 600 uchodźców z Republiki Środkowoafrykańskiej i 170 000 przesiedleńców wewnętrznych,
- D. mając na uwadze ostrzeżenie Wysokiego Komisarza ONZ ds. Uchodźców wydane w dniu 4 grudnia 2007 r., zgodnie z którym trwająca przez poprzednie dziesięć dni fala walk między siłami rządowymi a rebeliantami we wschodnim Czadzie ograniczyła dostęp ONZ do obozów będących domem dla setek tysięcy uchodźców i przesiedleńców wewnętrznych i nasiliła napięcia na tym obszarze,
- E. mając na uwadze, że walki utrudniają operacje Światowego Programu Żywnościowego (WFP) we wschodnim Czadzie, uniemożliwiając dostęp do niektórych obozów dla uchodźców i opóźniając wysyłki żywności do innych; mając na uwadze, że walki w pobliżu Farchany, gdzie znajdują się trzy obozy dla uchodźców, w szczególności sposób utrudniły prowadzenie operacji humanitarnych; mając na uwadze, że uzbrojeni bandyci przynajmniej w jednym przypadku zaatakowali ciężarówkę przewożącą żywność WFP na jego zlecenie,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0419.

⁽²⁾ Dz.U. L 279 z 23.10.2007, str. 21.

Czwartek, 13 grudnia 2007 r.

- F. mając na uwadze, że walki koncentrują się głównie na obszarach wokół Farchany, Iriby, Biltine i Guedy, leżących na północ i na wschód od większego miasta Abeché, głównego zaplecza operacyjnego dla co najmniej dwunastu obozów dla uchodźców; mając na uwadze pogorszenie się stanu bezpieczeństwa również na obszarach wokół obozu dla uchodźców na południe od Abeché, na przykład w Goz Beida,
- G. mając na uwadze, że według Międzynarodowego Komitetu Czerwonego Krzyża pomocy humanitarnej w regionie zagrażają głównie uzbrojeni złodzieje i bandyci, a ofensywy wojskowe powodują nasilenie przestępczości; mając na uwadze, że narastający bandytyzm we wschodnim Czadzie zmusza agencje humanitarne do zmniejszenia liczby personelu i do przenoszenia się do kluczowych miast, co dodatkowo ogranicza ich zdolność do niesienia tak potrzebnej pomocy humanitarnej,
- H. mając na uwadze, że prezydent Czadu niedawno odwołał przywódcę Zjednoczonego Frontu na rzecz Przemian Mahamata Noura Abdelkerimiego ze stanowiska ministra obrony, co wskazuje na napięcia i konflikty na szczeblu rządowym,
- I. mając na uwadze, że w dniu 15 października 2007 r. Rada przyjęła ww. wspólne działanie dotyczące operacji EUFOR w Czadzie i Republice Środkowoafrykańskiej, która ma się przyczynić do ochrony zagrożonej ludności cywilnej, szczególnie uchodźców i przesiedleńców, ułatwić dostarczanie pomocy humanitarnej i swobodne przemieszczanie się personelu organizacji humanitarnych, pomagając poprawić bezpieczeństwo na obszarze operacji, a także przyczynić się do ochrony personelu, zaplecza, obiektów i sprzętu ONZ oraz zapewnić bezpieczeństwo i swobodne przemieszczanie się własnego personelu i pracowników związanych z ONZ;
- J. mając na uwadze, że rozmieszczanie EUFOR w Czadzie i Republice Środkowoafrykańskiej, które zgodnie z harmonogramem miało się rozpocząć przed końcem listopada 2007 r., jest stopniowo przesuwane; mając na uwadze, że z góry zakładano, że gdy tylko pora deszczowa ustąpi pod koniec października 2007 r., grupy rebeliantów ponownie zwiększą swoją mobilność i aktywność w regionie; mając na uwadze, że dowódca wywiadu czadyjskiego oskarżył Sudan o dostarczanie broni rebeliantom,
- K. mając na uwadze, że wszelka niestabilność wewnętrzna w Czadzie – w połączeniu z brakiem bezpieczeństwa w przygranicznym regionie wschodniego Czadu, w Darfurze i w Republice Środkowoafrykańskiej – będzie miała również negatywne skutki i konsekwencje dla operacji EUFOR w Czadzie i Republice Środkowoafrykańskiej, kiedy operacja ta zostanie już rozpoczęta,
- L. mając na uwadze, że międzynarodowe zaniepokojenie konfliktem wzrosło, odkąd UFDD zagroziły atakiem na siły francuskie lub na jakiegokolwiek inne oddziały zagraniczne rozmieszczone na obszarze misji EUFOR w Czadzie i Republice Środkowoafrykańskiej,
- M. mając na uwadze zbrodnie wojenne polegające na przemocy seksualnej, w tym gwałty, wykorzystywane jako narzędzie walki, powszechne w obozach dla uchodźców i w całym regionie konfliktu, dokonywane na kobietach i dziewczętach, które są najbardziej narażone na ataki,
1. podkreśla, że niedawne akty przemocy i zamieszki w Czadzie ukazują pilną potrzebę rozmieszczenia bez dalszej zwłoki sił EUFOR w Czadzie i Republice Środkowoafrykańskiej; podkreśla, że na państwach członkowskich UE i na ONZ spoczywa „odpowiedzialność za ochronę” uchodźców i przesiedleńców wewnętrznych w regionie; podkreśla, że siły te muszą dysponować wszelkimi niezbędnymi środkami i stosować je, w pełnej zgodności z międzynarodowymi prawami człowieka i prawem humanitarnym, w celu ochrony zagrożonej ludności cywilnej;
 2. wyraża jednak ubolewanie, że misja wciąż nie dysponuje podstawowym wyposażeniem umożliwiającym oddziałom wykonywanie obowiązków, na przykład śmigłowcami i artykułami medycznymi;
 3. wzywa instytucje UE i jej państwa członkowskie, by uhonorowały podjętą decyzję polityczną i jak najszybciej oddały do dyspozycji tej misji większą liczbę oddziałów i odpowiednie wsparcie finansowe, logistyczne i powietrzne, w tym niezbędną liczbę śmigłowców; podkreśla, że wiarygodność polityki zagranicznej UE będzie zagrożona na arenie światowej, jeśli nie zdoła ona zmobilizować wystarczającej liczby oddziałów i sprzętu do zapewnienia operacyjności misji;

Czwartek, 13 grudnia 2007 r.

4. wzywa Radę i Komisję do bieżącego informowania Parlamentu o obecnych inicjatywach (na przykład w Europejskiej Agencji Obrony) mających na celu zaradzenie niedostatkom zaplecza w kluczowych dziedzinach, zwłaszcza w odniesieniu do jednostek śmigłowców i wsparcia medycznego, oraz do przedstawienia wspólnych wniosków w sprawie krótko- i długoterminowych rozwiązań gwarantujących dostęp do tego zaplecza zarówno dla celów humanitarnych, jak i dla celów EPBiO;
5. podkreśla regionalny wymiar kryzysu w Darfurze i pilną potrzebę zajęcia się jego destabilizującym wpływem na sytuację humanitarną i na bezpieczeństwo w krajach sąsiadujących, a także ponownie wyraża wolę przeprowadzenia wojskowej operacji pomostowej UE jako wsparcia dla wieloaspektowej obecności ONZ;
6. przypomina swoją ww. rezolucję z dnia 27 września 2007 r., popierającą rozpoczęcie operacji EPBiO we wschodnim Czadzie i w północnej części Republiki Środkowoafrykańskiej, i nalega, by Rada i Komisja przyspieszyły proces decyzyjny dotyczący rozpoczęcia tej operacji, w celu zapewnienia rozpoczęcia rozmieszczenia pierwszych żołnierzy przed końcem 2007 r. i osiągnięcia pełnego potencjału misji do lutego lub początku marca 2008 r.;
7. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja przeznaczy na misję ponad 50 milionów EUR, w tym 10 milionów EUR z instrumentu stabilności na składową tej operacji pokojowej polegającą na szkoleniu policji przez ONZ; zauważa, że jest to dowód na spójność międzyinstytucjonalnego podejścia UE do europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony;
8. ubolewa, że prezydent Sudanu nalega, by siły UNAMID, które mają być wzmocnione siłami EUFOR w Czadzie i Republice Środkowoafrykańskiej, miały wyłącznie afrykański charakter, wbrew odpowiedniej rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ; podkreśla potrzebę przyspieszenia rozmieszczania sił pokojowych ONZ-UA w Darfurze; wzywa rząd Sudanu do współpracy z Międzynarodowym Trybunałem Karnym (MTK) i sugeruje ujęcie w mandacie sił mieszanych uprawnień do poszukiwania i zatrzymywania osób, wobec których MTK wydał nakazy aresztowania;
9. odnotowuje eskalację umyślnych i ukierunkowanych na ludność cywilną ataków milicji Dżandżałid przekraczającej granice Sudanu, a także miejscowych czadyjskich Arabów i niektórych grup niearabskich; odnotowuje rozmiary przemocy na tle płciowym, napastowania, zastraszania i gwałtów popełnianych w tym regionie zupełnie bezkarnie; wzywa władze Czadu do prowadzenia śledztw w sprawie doniesień o gwałtach i innych poważnych przypadkach łamania praw człowieka i nadużyć oraz do postawienia sprawców przed wymiarem sprawiedliwości;
10. podkreśla szczególną kwestię wykorzystywania seksualnego w regionie objętym tym konfliktem i kładzie nacisk na znaczenie uświadamiania tych nadużyć oddziałom państw członkowskich w UNAMID i EUFOR w Czadzie i Republice Środkowoafrykańskiej oraz przyjmowania postawy wyczulonej na sprawy płci na wszystkich etapach reagowania na przemoc seksualną w konflikcie, w tym szkoleń mających na celu zaspokojenie szczególnych potrzeb ofiar; podkreśla, że na krajach, których oddziały wojskowe i policyjne biorą udział w operacjach pokojowych, spoczywa odpowiedzialność za zapewnienie wdrożenia surowych kodeksów postępowania i właściwych szkoleń oraz że sprawcy przemocy seksualnej pociągani są do odpowiedzialności; odnotowuje, że wykazano, iż zwiększenie liczby kobiet w siłach pokojowych przyczynia się nie tylko do lepszych stosunków z goszczącymi je społecznościami, ale również do lepszego zachowania członków sił pokojowych;
11. jest poważnie zaniepokojony doniesieniami pracowników organizacji pomocowych, zgodnie z którymi zarówno rebelianci, jak i rząd odwiedzają obozy dla uchodźców w celu wcielania dzieci do swoich oddziałów;
12. nalega, by UE wywierała naciski na rzecz kompleksowego procesu pokojowego, poprzez presję i środki zachęcające wszystkie strony do ponownego podjęcia negocjacji, a także by prowadziła rozmowy mające na celu zajęcie się wszystkimi poziomami trwającego w Czadzie konfliktu, w tym napięciami między rządem a rebeliantami oraz konfliktami etnicznymi;

Czwartek, 13 grudnia 2007 r.

13. wzywa Czad, by we współpracy z Sudanem i Libią stworzył warunki niezbędne dla trwałego politycznego rozwiązania poprzez wdrożenie porozumienia pokojowego z Sirte, a rządy Sudanu i Czadu wzywa do wypełniania obowiązków wynikających z porozumień z Trypolisu i Sirte;
14. wyraża zaniepokojenie nasileniem nielegalnej sprzedaży i przemytu broni, zwłaszcza nielegalnej broni ręcznej i lekkiej;
15. przypomina, że żadna misja pokojowa we wschodniej części Czadu i w północnej części Republiki Środkowoafrykańskiej nie może odnieść powodzenia bez autentycznego politycznego procesu pojednania;
16. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Unii Afrykańskiej, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, współprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE, a także prezydentom, rządów i parlamentom Czadu, Republiki Środkowoafrykańskiej i Sudanu.

P6_TA(2007)0631

Prawa kobiet w Arabii Saudyjskiej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2007 r. w sprawie praw kobiet w Arabii Saudyjskiej

Parlament Europejski,

- uwzględniając ratyfikację przez Arabię Saudyjską w dniu 7 września 2000 r., Konwencji ONZ w sprawie likwidacji wszelkiej dyskryminacji kobiet (CEDAW),
 - uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie Zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karanian ratyfikowaną przez Arabię Saudyjską w dniu 23 września 1997 r.,
 - uwzględniając fakt, że Arabia Saudyjska jest stroną Konwencji Praw Dziecka od 26 stycznia 1996 r.,
 - uwzględniając fakt, że Arabia Saudyjska została wybrana do zasiadania w Radzie Praw Człowieka ONZ w maju 2007 r.,
 - uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Arabii Saudyjskiej z dnia 18 stycznia 1996 r.⁽¹⁾ oraz 10 marca 2005 r.⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że kobiety w Arabii Saudyjskiej nadal napotykały na liczne formy dyskryminacji w życiu prywatnym i publicznym, często padają ofiarą przemocy seksualnej i napotykały na ogromne przeszkody w systemie sadownictwa karnego,
 - B. mając na uwadze, że w październiku 2006 r., dziewiętnastoletnia kobieta znana jako „dziewczynka z Qatif” została skazana na 90 batów, ponieważ przebywała sama na sam w samochodzie z mężczyzną, który nie był jej krewnym w momencie, gdy została zaatakowana zgwałcona przez grupę mężczyzn;
 - C. wyrażając głębokie zaniepokojenie faktem, że sąd w Qatif (Arabia Saudyjska) w listopadzie 2007 r. zmienił wyrok i skazał ją na sześć miesięcy więzienia i 200 batów;

⁽¹⁾ Dz.U. C 32 z 5.2.1996, str. 98.

⁽²⁾ Dz.U. C 320 E z 15.12.2005, str. 281.